

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. O.**
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Havlíkem, LL.M.
sídlem Zahradnická 71, 261 01 Příbram

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2025, č. j. MSK 109744/2025, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 30. 9. 2025 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, (dále jen „žalovaný“), ze dne 17. 9. 2025, č.j. MSK 109744/2025, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Odry ze dne 4. 8. 2025, č.j. MěÚO/16951/2025, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, (dále jen „napadené rozhodnutí“). Změna spočívala ve formulaci výroku, kdy nově bylo za „...se zamítají jako nedůvodné“ uvedeno: „a provedené záznamy bodů se potvrzují“.
2. Žalobce v podané žalobě namítal, že nesouhlasí s tím, že blokové pokuty jsou vypsány zcela srozumitelně a plyne z nich, že byly uloženy účastníku řízení, který je řádně identifikován a že příkazové bloky podepsal. V příkazových blocích není dle názoru žalobce popsáno jednání přestupce tak, že není zaměnitelné s jiným jednáním a odpovídá příloze k zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
3. Žalobce uvedl, že jej správní orgán podjatě zkracuje na jeho právech. Prvostupňový správní orgán ani žalovaný nereagovali na podání žalobce v rozsahu žádosti o nahlédnutí do správního spisu, žádosti o vyžádání si spisové

Shodu s prvopisem potvrzuje

dokumentace a námitky chybného zápisu ve spisové dokumentaci. Správní orgán porušil povinnost objasňovat okolnosti svědčící ve prospěch žalobce se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho neprospěch.

4. Dle názoru žalobce správní orgány nepodepřely svá rozhodnutí dostatečnými a správnými odkazy na relevantní zákonná ustanovení. Správní orgán a následně žalovaný dospěli ke skutkovým zjištěním, která nemají oporu ve shromážděných podkladech. Žalobce popírá, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, a tudíž nesouhlasí se sankcí, která mu byla ze strany správního orgánu uložena. Žalovaný dle názoru žalobce neprovedl všechny relevantní důkazy a na základě důkazů provedených dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním. Žalobce si není vědom, že by byl seznámen s dokumentací tvrzeného přestupkového jednání, že by byl jakkoliv poučen a že by cokoliv podepisoval. Žalobce namítá, že žalovaný uvedl, že jednoho z přestupků se žalobce dopustil dne 10. 9. 2025, tedy v datu, které ještě nenastalo. Dle názoru žalobce neexistuje žádná dokumentace k jeho přestupkům. Nadto dle jeho názoru rozhodoval nepřislušný správní orgán. Žalobce namítá, že jeho přestupkové jednání nebylo společensky škodlivé, a tudíž se nejedná o přestupek. Dále uvádí, že rozhodnutí prvostupňového správního orgánu je nicotné, což žalobce namítl v odvolání, žalovaný se k této námitce nevyjádřil, čímž pochybil. Ve věci měla rozhodovat neoprávněná úřední osoba.
5. Na základě výše uvedeného navrhl žalobce napadené rozhodnutí zrušit.
6. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobní námitky jsou pouze opakováním námitek uvedených již v odvolání, se kterými se žalovaný již vypořádal. Současné jsou velmi obecné a nicneříkající a na samé hranici projednatelnosti, přičemž konkrétní námitky směřují pouze proti samotným rozhodnutím o přestupku, které však není možné v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů projednat. Co se týče námitky nicotnosti, žalovaný se s touto již vypořádal v napadeném rozhodnutí a dospěl k závěru, že prvostupňové rozhodnutí správního orgánu zjevně vadou nicotnosti netrpí. Žalobce neuvádí, s čím konkrétně nesouhlasí nebo čím konkrétně měl být zkrácen na svých právech, a tudíž žalovaný ve zbytku odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
7. Ze správního spisu soud zjistil, že oznámením ze dne 10. 7. 2025 Městský úřad Odry oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Podle evidenční karty řidiče se žalobce od posledního odečtu bodů (4. 7. 2021) dopustil čtyř přestupků, jimiž dosáhl celkem 12 bodů.
8. Ve správním spise jsou založeny tyto příkazové bloky na pokutu na místě zaplacenou:
 - ze dne 5. 3. 2024 v 16:37 hodin; žalobce je zde označen jménem a příjmením (M. O.), datem narození (X), adresou trvalého bydliště (X) a číslem občanského průkazu (X). Přestupkové jednání je označeno místem (č.p. 149 Dolní Branná), datem (5. 3. 2024) a hodinou (16:37), popisem (překročení rychlosti v obci 50/70/69 km/h) a označením vozidla poznávací značkou (X). Forma zavinění byla určena jako úmysl. Přestupek byl podřazen pod § 125c/1f4) [pozn. soudu, jde o běžně používanou zkratku označení 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.] Pokuta byla uložena ve výši 1 500 Kč. Dále se zde nachází údaj o místě sepsání bloku a dni sepsání (Dolní Branná, 5. 3. 2024). Blok je podepsán ze strany žalobce v kolonce „podpis obviněného“ u prohlášení „*souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části bloku B*“. Správní orgán je označen razítkem Policie České republiky, služebním číslem úřední osoby a podpisem. Tomuto přestupku odpovídá oznámení Policie ČR, které došlo Městskému úřadu Odry dne 6. 3. 2024, (dále jen blok č. 1),
 - ze dne 10. 9. 2024 v 9:43 hodin; žalobce je zde označen jménem a příjmením (M. O.), datem narození (X), adresou trvalého bydliště (S. 350) [pozn. soudu: je zřejmé, že se myslí okres Nový Jičín] a číslem občanského průkazu (X). Přestupkové jednání je označeno místem (ul. Krkonošská, Jánské Lázně), datem (10. 9. 2024) a hodinou (9:43), popisem (měření rychlosti = 50 km/h. Naměřená rychlost: 71 km/h - 3 km/h = 68 km/h) a označením vozidla poznávací značkou (X). Forma zavinění byla určena jako nedbalost. Přestupek byl podřazen pod § 125c/1f4) [pozn. soudu, jde o běžně používanou zkratku označení 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o provozu na pozemních komunikacích]. Pokuta byla uložena ve výši 1 500 Kč. Dále se zde nachází údaj o místě sepsání bloku a dni sepsání (Jánské Lázně, 10. 9. 2024). Blok je podepsán ze strany žalobce v kolonce „podpis obviněného“ u prohlášení „*souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části bloku B*“. Správní orgán je označen razítkem město Trutnov – městská policie, služebním číslem úřední osoby a podpisem. Tomuto přestupku odpovídá oznámení Městské policie Trutnov, které došlo Městskému úřadu Odry dne 11. 9. 2024, (dále jen blok č. 2),

Shodu s prvopisem potvrzuje

- na pokutu na místě nezaplacenou, ze dne 31. 1. 2025 v 8:55 hodin; žalobce je zde označen jménem a příjmením (M. O.), datem narození (X), adresou trvalého bydliště (X) a číslem občanského průkazu (X). Přestupkové jednání je označeno místem (Sokolovská 20, Nový Jičín), datem (31. 1. 2025) a hodinou (8:55), popisem (během řízení držel hovorové zařízení) a označením vozidla poznávací značkou (X). Forma zavinění byla určena jako úmysl. Přestupek byl podřazen pod § 125c/1f1) [pozn. soudu, jde o běžně používanou zkratku označení 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o provozu na pozemních komunikacích.] Pokuta byla uložena ve výši 2 500 Kč. Dále se zde nachází údaj o místě sepsání bloku a dni sepsání (Nový Jičín, 31. 1. 2025). Blok je podepsán ze strany žalobce v kolonce „podpis obviněného“ u prohlášení „*souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části bloku B*“. Správní orgán je označen razítkem Police České republiky, služebním číslem úřední osoby a podpisem. Tomuto přestupku odpovídá oznámení Policie České republiky, které došlo Městskému úřadu Odry dne 3. 2. 2025, (dále jen blok č. 3),
 - ze dne 7. 7. 2025 v 11:10 hodin; žalobce je zde označen jménem a příjmením (M. O.), datem narození (X), adresou trvalého bydliště (X) a číslem občanského průkazu (X). Přestupkové jednání je označeno místem (ulice Hranická – Odry), datem (7. 7. 2025) a hodinou (11:10), popisem (řidič držel za jízdy telefon) a označením vozidla poznávací značkou (X). Forma zavinění byla určena jako nedbalost. Přestupek byl podřazen pod § 125c/1f) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb. Pokuta byla uložena ve výši 2 500 Kč. Dále se zde nachází údaj o místě sepsání bloku a dni sepsání (Odry, 7. 7. 2025). Blok je podepsán ze strany žalobce v kolonce „podpis obviněného“ u prohlášení „*souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části bloku B*“. Správní orgán je označen razítkem Police České republiky, služebním číslem úřední osoby a podpisem. Tomuto přestupku odpovídá oznámení Policie ČR, které došlo Městskému úřadu Odry dne 9. 7. 2025, (dále jen blok č. 4).
9. Proti provedení záznamu bodů a oznámení o dosažení 12 bodů podal žalobce námitky, jež byly rozhodnutím prvostupňového správního orgánu dne 4. 8. 2025 zamítnuty. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím částečně změnil prvostupňové rozhodnutí ve formulí výroku potvrzující záznam bodů, ve zbývajících částech je potvrdil.
10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná
11. Krajský soud zdůrazňuje, že rozsah přezkumu rozhodnutí ve správním soudnictví je v první řadě odvislý od žalobních bodů vznesených žalobcem. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, že: „*Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“ Krajský soud při vypořádání žalobních bodů vycházel z těchto principů; míra vypořádání žalobních bodů je i zde předurčena mírou jejich preciznosti.
12. Krajský soud se nejprve zabýval nejzávažnější žalobní námitkou, a to nicotností napadeného rozhodnutí. Tu žalobce spatřoval v tom, že mu nebyla prokázána oprávněnost zástupce správního orgánu ve věci rozhodnout.
13. Nicotnost rozhodnutí upravuje § 77 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, podle kterého *nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.* Neprokázání úřední osoby účastníku řízení není tedy důvodem nicotnosti rozhodnutí; k němu vede pouze úplná věcná nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu. Co se rozumí pojmem „vůbec věcně příslušný“ opakovaně a konzistentně vysvětlila judikatura správních soudů tak, že jde o nedostatek absolutní, kdy správní orgán nemá vůbec žádnou kompetenci rozhodovat (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96), a je jej nutno vykládat úzce (srov. např.

Shodu s prvopisem potvrzuje

usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65). V posuzované věci rozhodoval v prvním stupni Městský úřad Odry. Ten byl věcně příslušný podle § 124 odst. 5 písm. l) a m) zákona o provozu na pozemních komunikacích, protože podle této úpravy *obecní úřad obce s rozšířenou působností provádí v registru řidičů záznamy o počtech bodů dosažených řidiči v bodovém hodnocení a o odečtu bodů* (písmeno l) a *projednává námitky a rozhoduje ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení* (písmeno m). Byl tedy věcně příslušný jak k zaznamenání bodů žalobci, tak k projednání a rozhodnutí o jeho námitkách. Pro úplnost krajský soud dodává, že postavení Městského úřadu Odry jako obecního úřadu s rozšířenou působností vyplývá z § 61 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb. a přílohy zákona č. 314/2002 Sb. Věcná příslušnost žalovaného vyplývá z § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., podle kterého *krajský úřad vykonává přenesenou působnost s výjimkou věcí, které jsou zákonem svěřeny zastupitelstvu a radě nebo zvláštnímu orgánu. Krajský úřad přezkoumává rozhodnutí vydaná orgány obce v řízení podle zvláštních zákonů, pokud není zákonem tato působnost svěřena zvláštnímu orgánu nebo zákon nestanoví jinak*. Ani u jednoho správního orgánu tedy není dána absolutní věcná nepříslušnost, naopak, oba byly k projednání a rozhodnutí věcně příslušné.

14. Nicotné je podle cit. § 77 odst. 1 správního řádu rovněž rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Soud neshledal napadené rozhodnutí vnitřně rozporným ani právně či fakticky neuskutečnitelným, kdy napadené rozhodnutí tvoří jeden koherentní celek. Žalobce nic bližšího k vytýkané nicotnosti neuvedl, když pouze zcela obecně namítl jeho nerealizovatelnost, vnitřní rozpornost a nesmyslnost. Soud vytýkané vady v napadeném rozhodnutí neshledal. Námitka tedy není důvodná.
15. Dále se soud zabýval námitkou, že jednání žalobce tak, jak je popsáno v příkazových blocích, není nezaměnitelné (v žalobě nesprávně uvedeno „není zaměnitelné“) s jiným jednáním, neodpovídá příloze k zákonu o provozu na pozemních komunikacích a žalobce v nich není jednoznačně identifikován.
16. Zde je vhodné zdůraznit, že nikoli každá vada příkazového bloku vede k jeho nezpůsobilosti stát se podkladem pro zápis bodů. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 – 42: *„Formálními nedostatky způsobujícími nepoužitelnost podkladů jsou základní nedostatky náležitostí pokutových bloků. Tyto náležitosti představují především osoba přestupce, popis jednání, jímž byla naplněna skutková podstata přestupku, a datum nabytí právní moci rozhodnutí (v případě pokutového bloku datum jeho vydání), neboť na jejich základě lze dle § 123b zákona o silničním provozu a zmiňované přílohy k tomuto zákonu určit, komu se má v registru vyznačit kolik bodů a od kterého dne.“* Nejvyšší správní soud při formulaci tohoto závěru vyšel z předchozího svého rozhodnutí ze dne 4. 9. 2012 č. j. 7 As 94/2012-20, podle jehož právní věty *pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilý podklad pro záznam bodů do registru (§ 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích), není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen*. U blokového řízení se určitá míra zjednodušení připouští, jednání musí být popsáno tak, aby bylo individualizované a aby bylo podřaditelné pod aplikovanou právní normu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2015, č. j. 2 As 126/2015-94).
17. Na příkazové bloky nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. To vychází ze samotné povahy příkazu na místě, které je zjednodušeným typem správního řízení, zaměřeným na rychlé a neformální projednání a vyřízení přestupku přímo na místě (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Z judikatury NSS vyplývá, že správní orgány mohou formální nedostatky příkazových bloků posuzovat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit jejich způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda je vůbec lze použít jako podklad, např. z důvodu jejich nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Judikatura dále aprobovala použití zkrácených označení ustanovení zákona či zkrácených popisů skutků, jako je například „neužil BP“, „řidič za jízdy telefonoval“ nebo „jízda na červenou“, jsou-li dostatečně srozumitelné (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27, nebo ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57).
18. Jak krajský soud podrobně uvedl výše, ve všech příkazových blocích je uvedeno jméno a příjmení, datum narození, jeho adresa trvalého pobytu. Totožnost byla vždy ověřena dle občanského průkazu. Tím byl žalobce podle názoru krajského soudu zcela přesně označen; konec konců stejným datem narození a stejným bydlištěm se označil i v žalobě.
19. Co se týče popisu skutku, bloky č. 1 a 2 se týkají překročení nejvyšší povolené rychlosti. V obou případech je na bloku uvedeno datum a přibližný čas spáchání přestupku, místo spáchání, které se nachází v obci (označením obce a konkretizací místa v obci v jednom případě ulicí a v druhém číslem domu), číselným údajem označujícím nejvyšší povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost po odchylce, kdy v obou případech byla nejvyšší povolená rychlost překročena o více než 10 km/hod a méně než 20 km/hod, čemuž odpovídá zaznamenaný počet

Shodu s prvopisem potvrzuje

bodů dle bodu 23 přílohy zákona o provozu na pozemních komunikacích. Popisu skutku odpovídá i právní kvalifikace, § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o provozu na pozemních komunikacích. Na bloku č. 3 a 4 je uvedeno datum a hodina spáchání přestupku, označení vozidla a text „během řízení držel hovorové zařízení“ a „řidič držel za jízdy telefon“. Tento popis skutku odpovídá podle názoru krajského soudu požadavku dostatečné individualizace a současně umožňuje subsumpci popsání jednání pod právní úpravu, na kterou bloky rovněž odkazují, tedy § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Počet zaznamenaných bodů odpovídá bodu 22 přílohy zákona o provozu na pozemních komunikacích. Námitku nedostatečné individualizace popsání skutku proto krajský soud neshledal důvodnou.

20. Následně se soud zabýval námitkou, dle které správní orgány nereagovaly na podání žalobce v rozsahu žádosti o nahlédnutí do spisu, o vyžádání spisové dokumentace a námítky chybného zápisu ve spisové dokumentaci. Soud zjistil, že žalobce v odvolání požádal o nahlížení do spisu a vyžádal si spisovou dokumentaci, přičemž o této jeho žádosti nebylo rozhodnuto. V odvolání žalovaný následně uvedl, že účastník měl možnost nahlédnout do spisu po celou dobu řízení, což neučinil. Jakkoliv to, že žalovaný nevyvinul aktivitu směřující k vyhovění žádosti o nahlížení do spisu, zakládá vadu řízení, nejedná se dle názoru soudu o vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. K důvodnosti žaloby se přitom vyžaduje, aby namítaná vada mohla mít za následek takovou nezákonnost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2011-51, následovaný konstantní judikaturou, např. rozsudek ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101). Žalobce přitom neuvedl, jaká újma mu tímto postupem žalovaného vznikla či na jakých právech byl tímto postupem zkrácen. Žalobce pouze uvedl, že tento postup žalovaného je nepřipustný. Soudu z žalobních tvrzení však není zřejmé, jak tato vada mohla vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a tuto námitku tudíž považuje za nedůvodnou.
21. Obdobně lze argumentovat ve vztahu k námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se žalobce dopustil jednoho z přestupků dne 10. 9. 2025, ačkoliv se jej ve skutečnosti dopustil 10. 9. 2024. Jedná se o zřejmou nesprávnost odůvodnění, tedy o vadu napadeného rozhodnutí, která nezakládá jeho nezákonnost. Námitka tedy není důvodná.
22. Co se týče námítky, že žalovaný neprovedl všechny relevantní důkazy a na základě důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, jedná se o zcela obecnou formulaci, aniž by žalobce konkretizoval, jaké důkazy měly být provedeny či jaká skutková zjištění žalovaného jsou nesprávná a z jakého důvodu. Ze soudního spisu nevyplyvá nesoulad mezi provedenými důkazy a skutkovými zjištěními žalovaného, přičemž dle názoru soudu byl skutkový stav žalovaným spolehlivě zjištěn. Konkrétní tvrzení pak žaloba neobsahuje. Námitka tedy není důvodná.
23. Žalobce namítl neexistenci skutkového základu rozhodnutí. I tato námitka je zcela obecná a nadto odporující odůvodnění napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí, kde je skutkový základ uveden. Případný nesouhlas žalobce se skutkovými zjištěními správních orgánů neznamená jeho neexistenci. Ani tato námitka není důvodná.
24. Ostatní námitky se týkají vlastního přestupku.
25. Žalobce namítl, že o tom, že spáchal přestupky, se dozvěděl až ze samotného oznámení o dosažení 12 bodů. Jak však krajský soud uvedl výše, ve spise se nacházejí příkazové bloky, kde je žalobce jednoznačně identifikován, identifikační údaje souhlasí s tím, jak se žalobce označil v žalobě, prohlásil na nich, že se vytýkaného jednání dopustil a jsou jím podepsány. Ačkoliv žalobce uvedl, že žádnou dokumentaci policejního orgánu nepodepisoval, na blocích je uveden podpis osoby, která byla příslušnými správními orgány dle občanského průkazu identifikována jako žalobce. Kromě prosté negace podpisu žalobce žádná další tvrzení neuvedl. Jelikož žalobce neoznačil žádné konkrétní důkazy ani nenastínil alternativní skutkový průběh, který mohl vést k tomu, že není podpis na příkazovém bloku podpisem žalobce, nadto své tvrzení neurčitě vázal k „přestupkům uvedeným pod bodem 8, 7, 5, 2 a 1“, což neodpovídá ani počtem ani označením posuzovaným příkazovým blokům, krajský soud konstatuje, že jeho sdělení o nepodepisování dokumentace je podpisy na příkazových blocích vyvráceno. Pokud tedy žalobce příkazové bloky podepsal, je tím vyloučeno jeho tvrzení, že o spáchání přestupků a příkazových blocích nevěděl.
26. Dále žalobce namítl, že správní orgán neobjasňoval okolnost svědčící ve prospěch žalobce stejně jako v jeho neprospěch, že se žalobce nedopustil přestupků mu kladených za vinu a že jeho jednání nebylo společensky škodlivé. K tomuto soud uvádí, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009 platí, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2*

Shodu s prvopisem potvrzuje

citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Z výše uvedeného tedy plyne, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů není možné přezkoumávat, zdali se žalobce přestupku dopustil či nikoliv, ale pouze to, jestli je rozhodnutí o přestupku způsobilým podkladem pro provedení takového záznamu. Jelikož žalobce těmito námitkami brojí nikoliv proti formálním náležitostem podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, ale proti vlastnímu rozhodnutí o přestupku, neshledal tyto námitky důvodnými. Soud dodává, že pokud žalobce nesouhlasil s obviněním z přestupku, které mu bylo ze strany Policie ČR sděleno, neměl podepisovat příkazový blok, který se podpisem obviněného stává pravomocným rozhodnutím (srov. § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), nýbrž měl svou obranu uplatnit v řízení před správním orgánem (potažmo následně správním soudem) v řízení o přestupku.

27. Žalobce vytkl žalovanému, že se nevyjádřil k námitce nicotnosti napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný s námitkou nicotnosti vypořádal na straně 5 napadeného rozhodnutí. K nicotnosti se soud vyjádřil již v bodě 11 tohoto rozsudku, přičemž argumentaci soudu lze aplikovat i na prvostupňové rozhodnutí.
28. Žádnou z žalobních námitek tedy není možné v tomto řízení považovat za důvodnou, soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. Žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný, nevzniklo mu tak podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 4. června 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu